

hedder i Havnetaksterne for Aalborg, at de Skibe, som have svaret den Afgift, som er fastsat for dybtgaaende Skibe over Hals Barre, ere fritagne for Havneafgifterne, naar de lægge ind i Aalborg Havn. Naar man ser efter i Bilagene til Betænkningen, der indeholdt en Indstilling, der i 1864 er gjort angaaende Afgiften ved Hals Barre — den Gang var der kun den Afgift, som nu svares af samtlige Skibe, ikke en Afgift for Dybgaaende — vil man se, at der netop er anket over, at Aalborg Havn havde givet de Skibe, som løb ind i Havnen, en Remission, der svarede til 2 Sk. pr. Kommercelæst af den Afgift af 5 Sk. pr. Kommercelæst, der skulde svares for samtlige Skibe, og i samme Indstilling lidt længere nede siges det: „Saafremt det skulde behage Deres Majestæt allernaadigst at bifalde denne Forestilling, saa vil der gennem Indenrigsministeriet blive draget Omsorg for, at den ovennævnte ved Havne- og Brotaksten for Aalborg Købstad hjemlede Remission af 2 Sk. pr. Kommercelæst i Havneafgift for de Skibe, som efter at have passeret Hals indløbe i Aalborg Havn, bortfalder“. Allerede den Gang har man altsaa set, at det er et uheldigt Forhold, at der i Aalborg siges: Naar bare I betale for at komme ind over Hals Barre, kunne I faa Godtgørelse ved at lægge ind i Havnen. Jeg kan ikke se rettere, end at det bliver endnu uheldigere, om Aalborg foruden sin egen Havn ogsaa har Havnen eller Broen — komme vi vel til at kalde det — ved Hals, saa at det er Aalborg, som ogsaa bestemmer — naturligvis under Ministerens Approbation — Havnetaksterne eller Brotaksterne for Broen ved Hals. Det er for Tiden saaledes, at den Godtgørelse, som de Skibe faa, der lægge ind til Aalborg Havn efter at have betalt for at komme over Hals Barre, faa de ikke, naar de lægge ind til Broen ved Hals. Det vil altsaa sige, at de Forretningsfolk i Hals, som skulle benytte Skibene, der lægge til der, have en særlig Udgift paa de Varer, som de skulle losse eller lade, idet det nemlig er umuligt for Hals, selv om den havde Lyst til det, at faa en tilsvarende Godtgørelse fastsat for Skibe, der lægge til der. Jeg mener, at det Forhold gør det endnu uheldigere, at der er saadanne Afgifter paa Skibes Dybgaaende ved Hals Barre.

Jeg har villet benytte Lejligheden til at fremstille Sagen, som jeg ser den, baade for Folketinget og specielt for den højtærede Minister. Jeg havde ganske vist ønsket, at det var blevet Genstand for Æn-

dringsforslag til selve Loven, som vi behandle, men da jeg maa erkende sammen med Udvalget, at det er et Forhold, som til Dato har været ordnet administrativt, og at det er noget, der maa blive Genstand for Forhandling med Aalborg Havneraad, har jeg kunnet indrømme, at det maaske var den heldigste Form, at vi her i Betænkningen have henstillet til Ministeren at tage dette Spørgsmaal under Overvejelse. Jeg vil haabe, at det maa føre til det Resultat, at denne Barreafgift bortfalder, naar de Havnetakster, som nu gælde, udløbe. Jeg vil nødig forstaas saaledes, at jeg derved vilde begaa nogen som helt Uret mod Aalborg. Den højtærede Minister nævnte, at det bevislig var saaledes, at der er foretaget betydelige Bekostninger af Aalborg i Anledning af Uddybningen af Hals Barre, og det er en Selvfølge. Jeg tør heller ikke paastaa, at Aalborg har faaet samtlige disse Udgifter refunderede ved denne Afgift, men sikkert er det alligevel, at Afgiften har givet Aalborg Havn overordentlig store Indtægter, og dog er der ikke medregnet det, som gives for alle Skibe, men kun for de dybtgaaende Skibe. Saa vidt mig bekendt er det saaledes, at i 1897 alene er der af dybtgaaende Skibe svaret til Aalborg Havn noget over 25,000 Kr. Samtlige Barreafgifter gaa jo, som det er oplyst i Betænkningen, op mod 30,000 Kr., men alene af dybtgaaende Skibe har Afgiften efter de Oplysninger, jeg har kunnet faa, været saadan noget som 25,000 Kr., saa nogen stor Erstatning for den Uddybning, de have foretaget, synes jeg efter det foreliggende ikke, at der kan være Grund til at give. Forholdet bør undersøges, og at Aalborg bør have den Erstatning, som der lovlig kan tilkomme den for den Bekostning, den har paataget sig, er jeg fuldt villig til at indrømme, og jeg skal derfor henstille til Ministeren at lade denne Side af Sagen undersøge, og jeg skal udtale det Haab, at vi maa faa en saadan Ordning, at Barreafgiften ikke kommer til at staa som en Hindring for den Sejlads af mere dybtgaaende Skibe, som gerne skulde blive Resultatet af Bekostningen til Uddybningen, som Staten her foretager.

Trolle: Initiativet til de Foranstaltninger, der behandles i det foreliggende Lovforslag, er udgaaet fra den driftige Handelsstand i den By, jeg har den Ære at repræsentere her i Tinget. Det kunde derfor maaske forundre, at jeg ved første Behandling ikke tog Ordet i denne Sag